

Samisk musik- och berättarkväll med traditioner

Samisk afton på *Södra teatern* i Stockholm var en intressant och ovanlig upplevelse. Långsamt berättande kring den fiktiva lägerelden innehöll magi, skrönor, björnhistorier, jojk och polska. På scenen var det samer som satt i en halvcirkel och turades om att dela med sig av viktiga ting till publiken. De mindes tillsammans och berättade på sitt eget sätt. Alla turades om att ta plats för att sedan lyssna på varandra.

De var roliga berättelser om mannen som försökte knuffa en björn ur sitt ide och historier om original från förr. Fina jojkar steg mot taket – kärleksjojkar, en hyllning till Luleåälven och till och med en flyttjojk.

På scen bar de flesta traditionella samedräkter och vi fick veta att på kläderna ser man vem som kommer varifrån och det som man har på sig är en del av kommunikationen. **Timmie Märak** gjorde bra poesi, som rörde sig i raplandskapet. Det var smart om rasism och heteronormer och om kärlek som inte hittar helt rätt, allt fint hudlöst och väldigt intelligent om att vara ung same i Stockholm. **Ylva Gutafsson** menade också att alla samer är kulturarbetare som undervisar om sin kultur för alltifrån turister till politiker. **Lis-Mari Hjortfors** berättade om familjefotografiet som på baksidan hade stämpeln *Rasbiologiska Institutet*.

Värdar för programmet var Gålmuk, en grupp som består av Nik Märak, Nilla Märak och riksspelman Anders Hällström med understöd av Markus Räsänen.

Jag är glad att jag fick se denna scenkonst, som egentligen riktade sig till andra samer och inte direkt till mig. Det var fint att få uppleva något gammalt och traditionsenligt som samtidigt var helt nytt. Ta del av våra minnen om kolonialism

och vita människors behov som aldrig tar slut. Det fanns insiktsfulla stråk om att livet förr var enkelt och vi tilläts skratta åt det som var roligt. Det magiska tänkandet som fanns förr var intressant, har vi dessa tankar kvar? **Annica Wennström** ställer frågan om dessa tankar från det förflutna påverkar oss än idag. Flera på scen visade också stor respekt för att förfäders och förmödras liv var hårt och flera hyllade sin aahka (samiska för en gammal kvinna som syftar på en mormor eller farmor) som lärt dem samisk kultur och om hur man lever ett samiskt liv.

Kvällen presenterades i samarbete med [Sameföreningen Stockholm.](#) De finns också på Facebook för den som vill veta mer.

Text och foto: Pebbles Karlsson Ambrose